

Diumenge d'ordenacions sacerdotals

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest diumenge dia 28 de juny, a la tarda, quan l'Església celebra la missa de vigília de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, la nostra diòcesi viu la joia de l'ordenació presbiteral de dos germans nostres: Camilo Enrique Camargo Torvar i Mario Pallares Páez. Aquests diaques seran ordenats després d'un llarg camí de preparació per a configurar-se a Crist, cap i pastor de la seva Església, per la imposició de les mans i la pregària del bisbe. Procedents de Colòmbia, van escoltar la crida a esdevenir sacerdots per a la missió eclesial entre nosaltres. Un procés intens d'integració, tant en la llengua com en els costums culturals i eclesials del nostre país, els ha fet possible d'avançar en el camí del discerniment eclesial per a ser cridats a ser transparència de Crist bon pastor.

Tota resposta generosa a la crida al sacerdoci és un do immerescut que el Senyor fa a la seva Església.

La nostra Església s'alegra pel do dels dos nous preveres per al servei de les nostres parròquies i comunitats. Feia cinc anys que no celebràvem cap ordenació sacerdotal; per això, la nostra joia, si pot ser, esdevé encara més intensa per aquests dos germans que s'incorporen al presbiteri diocesà de Vic. Certament que tenim el valuós ajut de ministres provinents d'altres Esglésies d'Àfrica o d'Amèrica, però necessitem els sacerdots incardinats en aquest bisbat per a servir amb continuïtat la missió eclesial.

La missió pròpia del sacerdot enmig de la comunitat cristiana és imprescindible. La centralitat de l'Eucaristia per a la vida de l'Església ens duu a la necessitat del pastor, en nom i en presència de Crist, en tota assemblea eclesial. De fet, els preveres són els col·laboradors necessaris

dels bisbes per a exercir el seu ministeri propi d'anunciar l'Evangeli, celebrar els misteris cristians i regir el poble cristià en la caritat i la unitat. Per aquesta raó, l'alegria del bisbe és immensa, en veure que el Senyor ens ha proveït d'aquests dos nous sacerdots, que són un do per a tota la diòcesi.

Aquest diumenge, doncs, d'ordenacions sacerdotals és un moment intens de gràcia que ens mostra que el Senyor no abandona la seva Església, perquè en el ministeri dels preveres s'actualitza l'acció salvadora de Jesucrist. Per això, en tots els qui estimem el nostre bisbat, s'ha d'intensificar encara més la pregària per les vocacions sacerdotals, seguint el manament de Jesús: *Demaneu a l'amo dels sembrats que enviï més segadors a les seves messes* (Mt 9,38). Sense cap mena de dubte, tota resposta generosa a la crida al sacerdoci és un do immerescut que el Senyor ens fa.

